

Düşmanını ayağa kalkacak hale getiremeyecek durumdaysan, onunla savaştığını kimseye söyleme. Çünkü girilmeyen savaş, kaybedilmez.

Siyasetin temeli bu, angajmana giriyorsan, zafer kazanmak için gir, yoksa sinir bozmak için oyala. Oyala, oyala, oyala. *Kaybedecek de olsam gireyim* dediğin savaş, senin sabırsızlığın yüzünden kaybedilir.

Bizim savaşlar hep böyle. Hani derler, Osmanlı'nın 1. Dünya Savaşına girmeme ihtimali yoktu, diye. Nasılsa kurban edeceklerdi, anlamında, Orada veya başka bir yerde. Evet, belki doğru ama İT ileri gelenlerinin de ellerindeki tüm oyalama imkanlarını kullanmadığı belli. Savaşmadan da savaşabilirdi, pasif şekilde.

Ha, belki, bazı meselelerin çözümü için milat olsun, zaten Araplar da yakında ayrılacak, bizim için de yangında çözülecek sorunlar var, demişlerdir. Belki aculluk değildir de, bile isteye devletin fişini çekmektir. O da mümkün ama değer miydi?